

Фото Олександра Радича

Між речливістю розуму а речливістю серця

Раміа́тма з першых хвiлiн тiльки глухы, прыгнiа́таючы бiл i ciсь якбы на ксштат надзеi, же зараз окаже сiя, же то якас пomyлка, же якасi кoзмар ми сiя снi, же зле прычыта́ла wiadomośc, otrzymaną z Polski.

Prowadziłam wtedy, 10. kwietnia, zajęcia z języka polskiego dla dzieci w Dubnie. Wiadomość przysłała mama – taką wiadomość niebываła w jej przypadku, krótka, szorstka, brutalna: rozbił się prezydencki samolot pod Smoleńskiem - i zaraz potem następną: o Boże, wszyscy nie żyją. Tego momentu chyba nie zapomnę do końca życia. Stałam przed dziećmi z tym telefonem w ręku jak kawał jakiegoś glazu. Jedynie oczy próbowały zebrać jeszcze raz literki tragicznego przekazu i ułożyć je w logiczny ciąg tak, aby mózg mógł normalnie odczytać treść. System przestał jednak działać. Po prostu zawiesiłam się i w takim stanie przerwałam zajęcia i wyszłam z klasy. Przy drzwiach wyjściowych z Domu Kultury, gdzie pracowałam, dorośli próbowali mnie zatrzymać, coś mówili, zaprowadzili z powrotem do tej nieszczęsnej klasy. Telefon do domu – i ten załamujący się głos w słuchawce: Justynka, pokazują samolot, tam nie ma co zbierać, wszyscy potrzaskane w kawałeczki. Odwołałam wszystkie zajęcia w sobotę. W niedzielę wyłączałam telefon. A przecież miałam zaplanowane spotkanie z Rodzinami Katyńskimi na wtorek. I wszystko się rozpadło. Zginęli pan prezes Federacji Rodzin Katyńskich i prezes Komitetu Katyńskiego. Osoby, które pozostały, były zmartwiczone z bólu. Pojechałam do Kraju i zapowiedziałam, że wrócę dopiero po pogrzebie Pana Prezydenta, kiedykolwiek by się on nie odbył. W Lublinie spotkałam się z serdecznie zaprzyjaźnioną wcześniej panią prezes oddziału lubelskiego Rodziny Katyńskiej. W katastrofie zginęli jej wieloletni najwspanialszy przyjaciele. Nie miała siły jechać na uroczystości do Warszawy. Pożegnawszy ją, wsiadłam do pociągu i ruszyłam do stolicy.

Przyjechałam w nocy i o 3:00 ustawiłam się w kolejce do Pałacu Prezydenckiego. Wiał jakiś przenikliwy wiatr, chwila mi kropli, ale o tym się nie myślało – w tej kolejce stali ludzie, którzy przyjechali z całej Polski, by pokłonić się ostatni raz Tym Dwojgu, którzy na to zasłużyli, jak usłyszałam od jednego ze stojących. Poznałam dwie młode dziewczyny, które specjalnie wynajęły sobie kierowcę i przyjechały z Wrocławia. Przez cały czas oczekiwania na wejście do Pałacu rozmawiałam z rodziną (dziadek, mama, tato i syn) z Gnieszna. Ludzie nawzajem częstowali się, czym mogli. Harcerze roznosili gorące herbatę i kawę. Jakaś warszawianka przybiegła i rozdawała stojącym nieraz po 17 godzin ludziom jabłka i słodycze. A te nocne Polaków rozmowy to można przyrównać chyba tylko do jakichś filmowych zebrań – poruszano tak ważne kwestie tożsamości narodowej, historii, problemu dojrzałego życia publicznego. Mówiono wielkimi słowami, łamiącymi się nieraz głosem po prostu o miłości do Ojczyzny. I ci ludzie – tak różnego autoramentu, wykształcenia, pozycji społecznej (spotkałam kilku profesorów, pilotów, studentów, górników, ludzi interesu) – nie wstydziły się blizszyjących od wielkich gorących kropel oczu, a patetyczne słowa w ich ustach nie brzmiały wcale sztucznie. To był balsam na serce. Zobaczyłam, że istnieją jeszcze takie rude owce, które gdzieś tam w świecie na przekór narastającej fali agresji i próby wyszydzenia tego typu postawy próbują walczyć o nieprzemijające ideały. Po blisko dziesięciu godzinach stania weszliśmy do Sali Kolumnowej Pałacu Prezydenckiego. W

► **str. 2**

Між дійсністю розуму та дійсністю серця

Пам'ятаю з перших хвилин тільки глухий, гнітючий біль і щось схоже на надію, що зараз з'ясується – це якась помилка, мені снилися якийсь кошмар, я погано прочитала повідомлення, отримане з Польщі.

Тоді, 10 квітня, я провела заняття з польської мови для дітей у місті Дубно. Повідомлення прислала мама – таке незвичне, як для неї, повідомлення, коротке, сухе, жорстке: „розбився президентський літак під Смоленськом”. І одразу ж наступне: „о Боже, ніхто не вижив”. Цього моменту, мабуть, не забуду до кінця життя. Я стояла перед дітьми з цим телефоном у руках, як шматком якогось каменя. Тільки очі пробували зібрати ще раз літери трагічного повідомлення і скласти його в погігну низку так, щоб мозок міг нормально прочитати зміст. Проте система перестала діяти. Просто „зависла”. В такому стані я перервала заняття і вийшла з класу. Біля входу в Будинок культури, де я працювала, дорослі намагалися мені зупинити, щось говорили, провели назад до того нещасного класу. Дзвінок додому – і в трубі тертячий голос: „Юстинка, показують літак, там немає чого збирати, все розбите на шматочки”. Я відмінила всі заняття в суботу. В неділю викликала телефон. У мене на вікторок були заплановані зустрічі з Катинськими Сім'ями. І все розпалося. Загинули голова Федерації Катинських Сімей і голова Катинського Комітету. Ти, що залишилися, онімiли від болю. Я поїхала до Польщі і повідомила, що повернуся після похорону Президента, коли б він не відбувся. У Любліні я зустрілася з головою Люблінського відділу Катинської Сім'ї, з якою подружилася раніше. У катастрофі загинули її давні вірні друзі. Вона не мала сили їхати у Варшаву. Попроцавшись з нею, я сіла у поїзд і вирушила до столиці. Приїхала вночі й о 3.00 стала в чергу до

президентського палацу. Вів якийсь пронизливий вітер, часом сипав дощ, але про це не думалося – в цій черзі стояли люди, які приїхали зі всієї Польщі, щоб поклонитися останній раз Тим Двом, які „на це заслужили”, як сказав хтось поруч у черзі. Я познайомилася з двома молодими дівами, які спеціально найняли собі воїна і приїхали з Wrocławia. Протягом всього часу очікування на вхід до палацу я розмовляла з сім'єю (дідуся, мама, tato i син) з Гнieszna. Люди приготували одне одного, чим могли. Харчери розносили гарячі чай та каву. Якась варшав'янка прибігла і роздавала тим, хто стояв у черзі, часом навіть по 17 годин, яблука і солодощі. А ці „ніхба тільки з якимись зборами філомотів – порушувалися такі важливі питання про національну ідентичність, історію, проблеми зрілого суспільного життя. Говорили великими словами, часто третячими голосям, просто про любов до Батьківщини. І ці люди, такого різного типу, з різною освітою, соціальною позицією (я зустріла кількох професорів, пілотів, студентів, гірників, людей бізнесу), не соромилися блиску великих гарячих крапель в очах, а патетичні слова з їхніх вуст зовсім не звучали штучно. Це був балзам для серця. Я побачила, що існують ще такі „руді вівиці”, які десь там у світі, всупереч зростаючій хвилі агресії і спробам висміювання підібною позиції, пробують боротися за вічні ідеали. Після близько десяти годин стояння в черзі ми зайшли до Колонного залу президентського палацу. В черзі запала абсолютна тиша. Тільки

► **str. 3**

Кати з Катині Poczet katów z Katynia

Розстріл тисяч поляків у 1940 році Сталін доручив професіоналам. Розстріляне тисячі Polaków w 1940 r. Stalin powierzył fachowcom.

► **str. 4**

Анна Валентинівич – Мати „Солідарності” Anna Walentynowicz – Matka „Solidarności”

... за два дні до трагічної смерті встигла проглянути 700 сторінок машинопису своєї біографії.

... на два дні перед трагічною смертю здавала пережрець 700-сторічовий масzynopis swojej biografii.

► **str. 2**

Відзначення 70-тої річниці Катинського злочину Obchody 70. rocznicy Zbrodni Katyńskiej

24 і 25 квітня цього року у Рівному і Ostrogu

W dniach 24. i 25. kwietnia br. w Równem i Ostrogu

► **str. 6**

Злилися у ньому воедино Схід і Захід Złączyły się w nim w jedno Wschód i Zachód:

400 років „Тренос” Мелетія Сморціцького

400 lat utworu „Threnos” Melchysza Smotryckiego.

► **str. 3**

Екологічна бомба сповільненої дії Ekologiczna bomba zegarowa

Несправні енергоекономічні лампи шкідливі для здоров'я та довкілля

Wadliwe świetlówki energooszczędne są szkodliwe dla zdrowia i środowiska

► **str. 5**

Наш передплатний індекс: 49053

Poczet katów z Katynia

Rozstrzelanie tysięcy Polaków w 1940 r. Stalin powierzył najlepszym fachowcom, którzy od lat rozstrzeliwali ofiary czystek. Tak uważa Nikita Pietrow, historyk sporządzający poczet katów z Katynia, których Generalna Prokuratura Wojskowa kryje, utajniwszy materiały śledztwa w sprawie zbrodni sprzed 68 lat

Ген. Василій Блохін

Кати з Катині

Розстріл тисяч поляків у 1940 році Сталін доручив найкращим професіоналам, які впродовж багатьох років знищували жертви чисток. Так вважає Нікіта Петров, історик, що збирає дані про катів з Катині, приховані Генеральною військовою прокуратурою, яка не надає матеріалів слідства у справі злочину 68-річної давності.

Іван Безруков, капітан НКВС з Луб'янки

Александр Дмитрів, лейтенант з Луб'янки

Фьодор Ільїн, капітан НКВС у Смоленську

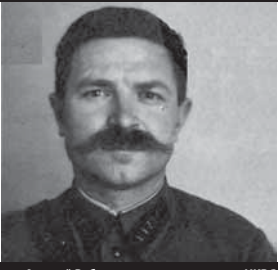
Тимофей Качін, лейтенант НКВС у Калініні

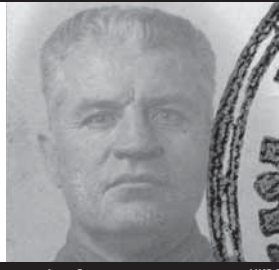
Міхайл Козохотський, лейтенант НКВС у Калініні

Пьотр Яковлев, капітан НКВС з Луб'янки

Алексей Рубанов, полковник конвою НКВС

Іван Степанов, полковник конвою НКВС

Григорій Тимошенко, охоронець в комендатурі НКВС Харкова

Григорій Зюський, стрілець, охоронець в'язниці НКВС у Смоленську

О tym, kto brał udział w przygotowaniu i wykonaniu egzekucji w Smoleńsku, Kalininie (dziś Twer) i Charkowie wiosną 1940 r., wiadomo od dawna. Zachował się i został opublikowany wydany 26 października 1940 r. rozkaz ludowego komisarza spraw wewnętrznych ZSRR Ławrentija Berii o nagrodzeniu 125 osób "za prawidłowe wykonanie zadań specjalnych". 43 oficerów i podoficerów bezpieczeństwa państwowego oraz jeden kombryg (odpowiednik generała brygady) dostali wtedy premię w wysokości miesięcznego wynagrodzenia. Pozostali otrzymali po 800 rubli.

Lista nagrodzonych jest lakoniczna - stopień, nazwisko, inicjał imienia i imienia ojca. Żadnych funkcji, żadnych opisów, czym zaś służył się konkretny człowiek przy wykonaniu "zadań specjalnych".

To wszystko pewnie wiedzą prokuratorzy z Głównej Prokuratury Wojskowej Federacji Rosyjskiej, która od roku 1990 (wtedy jeszcze jako GPW ZSRR) do 2005 prowadziła śledztwo w sprawie zbrodni katyńskiej. Śledztwo zostało jednak zamknięte, a najważniejsze jego materiały zostały uznane za tajemnicę państwową. Nikita Pietrow, autor wielu znanych książek o zbrodniach bolszewickich, próbuje od lat na własną rękę dowiedzieć się więcej o nagrodzonych za egzekucję Polaków z obozów w Kozielsku, Ostaszkowie i w Starobielsku, a pogrzebanych w Katyniu, Miednoje pod Kalininem i w Charkowie.

NKWD - zapewnia Pietrow. Do bezpośredniej rozprawy z Polakami Moskwa, jak podkreśla Pietrow, wysłała swych najlepszych, najbardziej doświadczonych oprawców z Lubińska.

Egzekucje organizowali i sami rozstrzeliwali przysłani z Moskwy do Smoleńska, Kalininia i Charkowa bracia kapitan Iwan i porucznik Wasilij Szigalewowie, kapitan Piotr Jakowlew, porucznik Iwan Antonow, porucznik Iwan Feldman, porucznik Demian Siemienichin, porucznik Aleksandr Dmitriew, porucznik Aleksandr Jemeljanow, major Nikołaj Siniegunow.

Zaden z nich nie był zawodowym katem. W NKWD rozkaz rozstrzeliwania wydawano ludziom, którzy byli akurat pod ręką i mieli przy sobie broń, czyli wartownikom strzegącym gmachów służb specjalnych. Ci, którzy najlepiej sobie z tym radzili, byli potem stale wyznaczani do wykonywania wyroków, zdobywali doświadczenie "przy warsztacie", awansowali.

"Zobaczyłem kata": Blochin zabił 50 tys. osób
Ale "gwiazdą" katowskiego komanda wyznaczonego do likwidacji Polaków był bezspornie przysłany wiosną 1940 r. do Kalininia 45-letni świeżo upieczony major bezpieczeństwa państwowego Wasilij Blochin.

To on miał największe doświadczenie. Pierwszego człowieka rozstrzelał na Lubiance w sierpniu 1924. Potem zabijał w zasadzie codziennie przez prawie 29 lat. Ostatniego swojego skazanka zlikwidował 2 marca 1953 r. na trzy dni przed śmiercią Stalina.

Jemu powierzano likwidowanie największych wrógów Ojca Narodów. To on zastrzelił marszałka Michaiła Tuchaczewskiego, pisarza Izaaka Babla, swego byłego szefa, ludowego komisarza bezpieczeństwa państwowego Mikolaja Jeżowa. Przez całe swoje życie współpracowniczo zabił, jak twierdzi historycy, około 50 tys. ludzi.

Wielkość jednak skończyła źle. Bracia Szigalewowie rozpieli się i jeden po drugim zmarli kilka lat po egzekucji Polaków. Jemeljanowa przetrzyli wysłali na rentę, kiedy kilka lat po zbrodni zachorował na schizofrenię.

O Blochinie mówi się w Moskwie, że też zwiariował i popełnił samobójstwo. Ale - jak twierdzi m.in. Arsenij Rogiński, szef rosyjskiej organizacji Memorial badającej zbrodnię stalinowskie - to nieprawda. Główny kat Stalina miał pewnie żelazny charakter. Po śmierci woźdza odebrano mu order i stopień generałsi i wysłano na emeryturę. Zmarł na wylew we własnym łóżku w 1955 r. i spoczął na honorowym miejscu Smentarza Dońskiego w centrum Moskwy.

Nikita Pietrow do tej pory rozszyfrował losy 30 ludzi z listy nagrodzonych przez Berię za Katyń. Obiecuje, że jeśli wystarczy czasu i pieniędzy, znajdzie jeszcze w archiwach informacje o prawie wszystkich pozostałych.

Wacław Radziwiłowicz, Moskwa
Przedruk: Gazeta Wyborcza
NR 292. 5902, 15 grudnia 2008.

Xto same brał udział w przygotowaniu i wykonaniu egzekucji w Smoleńsku, Kalininie (dziś Twer) i Charkowie wiosną 1940 roku, wiadomo od dawna. Zachował się i został opublikowany wydany 26 października 1940 r. rozkaz ludowego komisarza spraw wewnętrznych ZSRR Ławrentija Berii o nagrodzeniu 125 osób "za prawidłowe wykonanie zadań specjalnych". 43 oficerów i podoficerów bezpieczeństwa państwowego oraz jeden kombryg (odpowiednik generała brygady) dostali wtedy premię w wysokości miesięcznego wynagrodzenia. Pozostali otrzymali po 800 rubli.

Lista nagrodzonych jest lakoniczna - zwannia, prziwizhcie, initsialy imeni ta po bat'kowi. Nijakogo pereliuku funktsii, nijakich opisow, czym zaslužhila ta či inša osoba na widszaku під час виконання "спецаздавань".

Це все, мабуть, відоме прокурорам Головної військової прокуратури Російської Федерації, яка з 1990 року (булучи тоді ще ГВП СРСР) до 2005 року вела розслідування справи катинського масового воєвства. Однак слідство було припинене, а найважливіші його матеріали вийняли з державного таємниці.

Нікіта Петров, автор багатьох відомих книг про злочини більшовиків, вже багато років поспіль самотужки намагається більше дізнатися про нагороджених за вбивство поляків в таборх Козельська, Осташкова і Старобельська, які були похоронені в Катині, Мєдному під Калінінім і в Харкові.

Усе свідчить про те, що Берія справедливо відзначив усіх, хто взявся за цю криваву справу. У списку є комбриг Міхайл Кривенко, начальник штабу армії зі складу НКВС, які конвоювали поляків з табору до місця страти. Є там і машиністи НКВС, такі як Тамара Бабан і Анна Разоренова, які, ймовірно, переписували списки призначених на розстріл.

Згадаї і звичайні воїни, наприклад, Владімір Костюченко, який перевозив вантажівкою ЗІС-5 тиса розстріляних до місця масового поховання у катинському лісі. Одним словом, всі вони отримали нагороди - від вищих генералів до найнижчого співробітника НКВС, - перекоує Петров. Для негайної розправи над

поляками Москва, як підкреслює Петров, відбрала своїх найкращих, найдосвідченіших катів з Луб'янки.

Страти організували і брали участь у розстрілах прислані з Москви до Смоленська, Калініна і Харкова брати Шигальови - капітан Іван і лейтенант Василій, капітан Пьотр Яковлев, лейтенант Іван Антонов, лейтенант Іван Фельдман, лейтенант Александр Дмитрів, лейтенант Александр Емельянов, майор Ніколай Синєгубов.

Ні один з них не був професійним катом. НКВС віддавав наказ розстрілювати тим людям, які були в той час поруч і мали при собі зброю, а саме охоронцям спецслужб. Тих, які найкраще з цим справлялись, потім постійно посилали виконувати вирок. За накопичений "професійний" досвід їх нагороджували.

«Я побачив ката»: Блохін стратив 50 тис. осіб.

Проте «зіркоу» катівської команди, призначеної до ліквідації поляків, безсумнівно, вважався присланий весною 1940 року до Калініна 45-річний новоспечений майор держбезпеки Василій Блохін.

Цє він мав найбільший досвід. Першу людину розстріляв у Луб'янській катині в серпні 1924. Потім вбивав практично щодня протягом 29 років. Останнього застраженого стратив 2 березня 1953 року, за три дні до смерті Сталіна.

Іоу доручали ліквідувати найбільших ворогів «Отца Народов». Саме він розстріляв маршала Міхайла Тухачєвського, письменника Ісаака Бабєля, свого колишнього начальника, наркома внутрішніх справ Ніколая Єжова. Упродовж всього свого життя Блохін власноруч забирав, як стверджують історики, близько 50 тис. людей.

навчав своїх колег не стріляти в потилицю жертви, а старатися влучити кулею поміж осьовим хребцем і атлантом у шийному відділі хребта. Завдяки цьому, стверджував він, смерть є миттєвою і майже без крові.

Блохін шкував працівників НКВС у Калініні, коли навесні 1940 року вперше спустився у підвали їх будівлі на вул. Советській для розстрілу поляків. Він тоді одягнувся у свій, спеціально привезений для цього з Луб'янки, шкрявний спецодяг: пілотку, довгий коричневий фартух, довгі рукавиці, високі чоботи, водійські окуляри. «Я побачив ката!», - з жахом пригадував через багато років цю сцену Дмитрій Токарєв, колишній начальник НКВС у Калініні.

Подальша доля катів з Катині.
В архівах Петров знаходив інформацію про подальшу долю катів з Катині. Деякі з них зробили кар'єру, так, як Синєгубов, який в 1942 році став заступником народного комісара (міністра) залізничних сполучень і Героєм Соціалістичної Праці.

Однак більшості з них не пощастило. Брати Шигальови спилися і один за одним померли незабаром після страти поляків. Емельянова відправили у відставку, коли через декілька років він захворів на шизофренію.

Про Блохіна розповідають у Москві, що теж зіпшов з розуму і закінчив життя самогубством. Однак, - як стверджує Арсеній Рогіньський, керівник російської організації «Меморіал», яка розкриває сталінські злочини, - це неправда. Головний кат Сталіна, мабуть, мав залізний характер. Після смерті вождя у нього відібрали ордені, генеральське звання і відправили у відставку. Він помер від інсульту у власному ліжку 1955 року і був похоронений на почесному Донському кладовищі в центрі Москви.

Нікіта Петров поки що описав долі лише 30 людей зі списку нагороджених Берією за Катинь, але обіцяє, що якщо вистачить часу і коштів, розшукає в архівах інформацію майже про всіх, хто є в цьому списку.

Васілав Радзівіловіч, Москва
Передрук з «Газета wyborcza»
NR 292. 5902, 15.12.2008

Обчоды 70. rocznicy Zbrodni Katyńskiej

W dniach 24. i 25. kwietnia br. w Równem i Ostrogu odbyły się obchody 70. rocznicy Zbrodni Katyńskiej.

Pierwszego dnia w kościele pw. św. Piotra i Pawła w Równem miał miejsce Wieczór Katyński: Kto w poświęceniu padł godzinie/ten się w innych przelał tyłk. Bazę dla pierwszej części wieczoru stanowiły fragmenty pamiętników odnalezionych podczas ekshumacji ciał pomordowanych w Katyniu oficerów polskich. Zamiarem organizatorów nie było pomnikowe przedstawienie ofiar ludobójczego mordy sprzed siedemdziesięciu lat, lecz zaprezentowanie sylwetek oficerów w pełni ich ludzkiego wymiaru – stąd pojawiły się fragmenty zapisków z ich żartami, kolokwialnymi wyrażeniami, a także te z wyznaniami miłosnymi. Oprawę muzyczną stanowili utwory o tematyce katyńskiej wykonane na bandurach, gitarze, skrzypcach i kontrabasie. Występ uświetnił także chór, śpiewając pieśni Tacy sami jak my. Nie zabrakło też wiersza księdza Jana Twardowskiego Matka Boska Katyńska. Druga część wieczoru poświęcona została ofiarom katastrofy pod Smoleńskiem oraz wspomnieniu Pary Prezydenckiej. Całości towarzyszyły prezentacje multimedialne z historycznymi zdjęciami oraz fragmentami filmu Katyń. W uroczystości została wplecio-

na także nagranie ze spotkania z Rodzinami Katyńskimi z oddziału lubelskiego.

Drugi dzień obchodów rozpoczęła żałobna Msza Święta za ofiary Katynia 1940 roku i Katynia 2010 roku. Następnie miała miejsce modlitwa oraz złożenie kwiatów pod Ścianą Pamięci o Katyniu. Na terenie przykościelnym zasadzono również uroczyste trzy dęby pamięci oficerów pochodzących z Równego, a rozstrzelanych przez NKWD wiosną 1940 roku. Jeden z dębów – kapitana Bolesława Deszerta - sadziła bratanica zamordowanego. Wmurowano także pamiątkowe tabliczki. W Ostrogu posadzono dwa dęby poświęcone pamięci zamordowanych w Katyniu przedwojennego burmistrza miasta Stanisława Ludwika Żurakowskiego oraz wybitnego ostrogińskiego lekarza Konrada Szepelskiego. Uroczystości zostały zorganizowane przez Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku, parafię rzymsko – katolicką w Równem, Harcerstwo Polskie na Ukrainie oraz Towarzystwo Kultury Polskiej im. Wł. Reymonta w Równem.

Justyna JANCZ

Відзначення 70-ої річниці Катинського злочину

24 – 25 квітня цього року у Рівному і Острозі відзначено 70-ту річницю Катинської трагедії.

Першого дня у Костелі св. Петра і Павла у Рівному був проведений Катинський вечір «Хто в посвяченні вива годину, той у інших перейшов». Основою першої частини вечора стали фрагменти щоденників, які були знайдені під час екзумації тіл польських офіцерів, розстріляних у Катині. Задумом організаторів не було представлення спогадів жертв масового вбивства сімдесятирічної давності, а показ постатей загублених офіцерів у повногіт їх людського ества, адже саме це ляло в основу записок, сповнених філософськими висловлюваннями, любовними оспівдченнями і жартами. Музичним супроводом були твори, присвячені Катинській трагедії, виконані на бандурі, гітарі, скрипці і контрабасі. Окрасою стала також пісня «Такі самі, як ми» у виконанні хору. Прорекламовано вірші Яна Тwardowskiego «Мати Божа Катинська». Друга частина вечора була присвячена жертвам катастрофи під Смоленськом і спогадам про Президентську Пару. Доповненням вечора стала мультимедійна презентація з історичними світлинами і фрагментами фільму «Катинь». Під час

урочистості була можливість переглянути відеозаписи зустрічі з катинськими родинами люблінського відділу.

Другий день розпочався з поминального богослужіння пам'яті жертв Катині 1940 і 2010 років. Далі була спільна молитва і покладання квітів до Стіни пам'яті про Катинь. Біля костелу посаджено три дуби на згадку про офіцерів – рівненчан, розстріляних НКВС весною 1940 року. Один із дубів посаджений в честь капітана Болеслава Дешерта племінницею загиблого, два інших посаджено в Острозі на згадку про вбитих у Катині довоєнного бургомистра Острога Станіслава Людвіка Жураковського і уродженця Острога, доктора медицини, лікаря Конрада Шепельського. Біля дерев, як у Рівному, так і в Острозі, вмуrowано у стіну пам'ятні таблички.

Організаторами урочистості стали: Генеральне Консульство РП в Луцьку, Римо-католицька парафія міста Рівного, Польське Харцерство на Україні і Товариство польської культури ім. Владислава Реймонта в Рівному.

Юстина ЯНЧ

Фото Олександра Радця

Łuczzanin Iwan Wyhowski

Iwan Wyhowski przez trzy lata był hetmanem Ukrainy i 15 lat z rządu mieszkał w Łucku. Jego działalność publiczną zaczęła się właśnie w tym mieście i właśnie tutaj ukształtował się jako osobowość. W wieku młodzieńczym zadbał o rozwój swojej kariery: od zwykłego sekretarza do kierownika Łuckiego Sądu Ziemijskiego.

Ostatnio w murach Zamku Lubarta, w Galerii Obrazów, mieszkańcy Łucka uhonorowali pamięć wielkiego ukraińskiego hetmana Iwana Wyhowskiego. W akcji artystycznej uczestniczyło sporo ludzi – artyści, przedstawiciele władz miejskich i obwodowych, mediów i koczowca wołyńskiego.

– Pomysł zorganizowania tej imprezy artystycznej powstał jeszcze w listopadzie ubiegłego roku podczas uroczystości z okazji Bitwy pod Połtawą –

Фото Володимира Хомича

– powiedziała pani dyrektor Galerii Obrazów Zoja Nawrocka. Wtedy pracownicy Galerii Obrazów zaangażowali się w zbadanie życiorysu Iwana Wyhowskiego, ściśle związanego z Łuckiem, gdzie on mieszkał przez 15 lat.

Zoja Nawrocka również zauważyła, że pracownicy Galerii już dawno proponowali założyć tablicę pamiątkową poświęconą Iwanowi Wyhowskiemu. Plano-

wano ją zainstalować na ścianie gdzie w Galerii Obrazów, cześniej znajdowała się Kancelaria Starostwa, w której przez pewien czas pracował hetman Ukrainy. Jednak projekt ten realizowali przedstawiciele Strzeleckiego Bractwa Kozackiego, którzy w ramach przygotowań do akcji artystycznej opracowali wzór tablicy pamiątkowej, który został przymocowany do ściany Galerii

W ramach przedsięwzięcia artystycznego „Wołyński Sejmik Szlachecki” recytowano wiersze ku czci Iwana Wyhowskiego, wykonywano pieśni i wiersze z epoki, dyskutowano na temat Traktatów Gadiacza i „Manifestu Wojska Zaporozkiego do Władców Europy”. Imprezę uświetnił występ zespołu muzyki dawnej „Pławsawca Kozacka”.

Przy okazji, na ostatniej konferencji prasowej burmistrz Bohdan Szyba ogłosił zamiar nazwania jednej z centralnych miejskich ulic imieniem Iwana Wyhowskiego i postawienia pomnika słynnego hetmana.

Аніа ТЕТ

Іван Виговський – лучанин

Іван Виговський протягом трьох років був Гетьманом України і 15 років поспіль жив у Луцьку. Свою державотворчу діяльність він почав саме у нашому місті, утверджуючись як особистість, будуючи свою кар'єру від звичайного писарчука до очільника Луцького земського суду.

Нещодавно у замку Любарта, в Художньому музеї, лучани вшанували пам'ять великого українського гетьмана Івана Виговського. На мистецьку акцію «Волинський соймик шляхетський», що була присвячена пам'яті гетьмана, зібралось чимало людей – митців, представників влади, преси та волинського козацтва.

– Ідея організувати цю мистецьку акцію виникла ще в листопаді минулого року під час заходу, приуроченому Полтавській битві, – розповіла завідувачка Художнього музею Зоја Nawrocka. Тоді Художній музей почав досліджувати життя Івана Виговського, яке тісно пов'язане з Луцьком, де він прожив 15 років.

Зоја Nawrocka також зауважила, що у працівників музею давно виник задум створити меморіальну дошку, присвячену Івану Виговському. Її планували встановити на стіні Художнього музею, який розташований на місці Повітової канцелярії, де свого часу працював гетьман України. Проте першими реалізували цю ідею

представники «Козацького стрілецького братства», які, готуючись до мистецької акції, виготовили макет меморі-

альної дошки. Цей макет вони прикріпили на стіні музею. У рамках мистецького заходу «Волинський соймик шляхетський» звучали вірші, присвячені Івану Виговському, пісні та поезії тієї доби, відбулась читання Гадяцьких трактатів та «Маніфесту Війська Запорозького до володарів

Європи». Музичний подарунок для всіх присутніх зробив гурт старовинної музики «Хорей Козацька».

На нещодавній прес-конференції міський голова Богдан Шибя заявив про намір назвати іменем Івана Виговського одну з центральних вулиць міста Луцька та спорудити пам'ятник відомому гетьману.

Аніа ТЕТ

Субота, 8 травня

06.00 Ранкова молитва
06.05 Крок до зіроч
06.40 Д/ф "Звільнючи Європу" - 1 с.

Трійка, Кено
23.00 Д/ф "Звільнючи Європу" - 1 с.

06.00 "Літаючий будинок"
06.50 "Без табу з Ольгою Герасим'юк"
07.50 "Світське життя"

05.35 "Велика політика з Євгенієм Кисельовим"

10.10 "Городок"
11.20, 04.10 "Позачочі". Едіта П'єша.

05.25 Х/ф "Принцеса-наречена"
06.55 Х/ф "Перший герой при дворі Алладіна"

05.35 Слово і зілля
05.35 Медицина Київської Русі

05.35, 08.10 Погода
05.40 Факти
06.05 Автопарк.

06.00 Програма передач
06.01, 23.30 "Час-Тайм"

05.25 "Руйнівники мифів"
07.05 Х/ф "Міцний горішок"

11.45 Х/ф "Максим Перелесця"
13.45 "Неймовірні історії кохання"

06.00 Програма передач
06.01, 23.30 "Час-Тайм"

08.30 "Бістро-ТВ"
09.20 "Своїми очима"
09.45 "Улюблена робота"

06.00 Програма передач
06.01, 23.30 "Час-Тайм"

Фінал
23.00 Т/с "Молодий вовкодав"

07.00, 07.20, 07.45, 08.10, 08.30 "Будинок парافیяльного священика"

06.00, 05.25 Срібний альпінск
06.30, 19.00, 03.30 Події

23.55 Розважальна програма.

06.15 Вставай! Граємо!
07.00 "Новини Полсаг"

07.15 Телемагазин.
07.30 "Бухта Монарха", серіал, США.

13.35 Супермоделі.
14.10 Співач і бориса.
15.10 "Роль її життя"

06.50 Луна Панорами.
07.25 Публіцистична програма.

Неділя, 9 травня

06.00 Ранкова молитва
06.05 Д/ф "Останні зали війни" - 1 с.

Телевістава "Голо-сільський ліс"
03.00 Х/ф "Нескорені"

06.10 "Літаючий будинок"
07.00, 05.30 М/ф "Медовий переполох"

05.00 Х/ф "Супермен"
07.10 "Неймовірні історії про життя"

13.40 Х/ф "Люди добрі"
15.30 Х/ф "Двое"

06.05 Х/ф "Весілля Волтона"
07.45 Церква Христа

03.20 На незнайомому вокзалі
04.35 Студія "Зона ночі"

05.40, 07.30 Погода
05.45, 18.45 Факти
06.00, "Фронт в тилу у ворога"

05.30 "Руйнівники мифів"
07.10 Х/ф "Женя, Женечка і "Катюша"

16.10 "Правила життя. Битва дідів" ч.1
17.10 "Паралельний світ"

06.00 Програма передач
06.01, 23.30 "Час-Тайм"

14.20 "Страва від шефа"
14.40 "Тра долі" (Марко Кропивницький, 1 ч.)

06.00, 05.35 Срібний альпінск
06.30 Події
07.00 Літні жарти з Н.Лукинським

01.20 Д/ф "Народжені в блокадному Ленінграді"

08.00, 08.20, 08.40, 09.05, 09.25 "Клан"

06.00, 05.35 Срібний альпінск
06.30 Події
07.00 Літні жарти з Н.Лукинським

06.15 Вставай! Граємо!
07.00 "Новини Полсаг"

06.15 Вставай! Граємо!
07.00 "Новини Полсаг"

06.35 Телемагазин.
06.55 "Дві сторони медалі"

14.45 "Галактична війна", н/ф бойовик, США-Австралія, 2004.

06.35 Слово на неділю.
06.35 "Акуляча гора".
07.30 Оплот.

PRACA: Łuck. Wołyń. Ukraina. Polska. РОБОТА: Луцьк. Волинь. Україна. Польша

Нововолинський міськрайонний центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги	Посада	З/П	Вимоги	Посада	З/П	Вимоги
апаратник дозування	935	відсутність алергії на ацетон	лікар-педіатр	992	вища медична освіта	прибиральник службових приміщень	744	проживання м.Сокаль
бармен	744	бар "Леон" (сміт.Жовтнєве, вул.Перемоги,23), 9-50-69, 096-726-10-40	манікюрниця	870	робота в 2 зміни, досвід-3 роки	продавець продовольчих товарів	900	маг. "СМАРАГД"
бухгалтер	1112	по реалізації, досвід роботи, знання ПК, програми 1:С, профільна освіта	машиніст мийної установки	744	мийник автотранспорту, можливе працевлаштування інваліда	продавець продовольчих товарів	800	магазин "Продукти" (м-н Шахтарський, 1), тел. 2-39-35
водій автотранспортних засобів	1000	водій автобуса, категорія Д, досвід роботи	Менеджер (управитель) із зовнішньоекономічної діяльності	1170	знання ПК, англійської мови, досвід роботи, на час декретної відпустки.	сестра медична	869	без вимог до стажу, на підприємстві медичний стаж не зараховується
водій автотранспортних засобів	2000	навівність категорій ВСІХ (В,С,Д,Е), перевезення вантажів на автомобілі КАМАЗ-3511 (самоскид)	механік	1061	транспортного відділу (організувати роботу транспортної дільниці), базова або повна вища профільна освіта, досвід роботи	слюсар з контрольно-вимірвальних приладів та автоматки (електромеханіка)	950	чоловік до 45 років, базова або повна вища профільна освіта, вміння програмувати і ремонтувати електро-технологічне обладнання, досвід роботи
головний енергетик	2207	гірнична освіта	механік з ремонту устаткування	1265	усування механічних поломок, досвід роботи, чоловік до 45 років	слюсар з механоскладальних робіт	1400	досвід роботи від 3 років, 4 розряд
двірник	869	вул.Луцька, 3, тел.4-69-05	начальник виробництва	1170	вища технічна освіта, знання ПК, англійської мови, досвід роботи, чоловік	слюсар-ремонтник	1065	бажання працювати
економіст	1326	досвід роботи, вік до 40 років, знання ПК	начальник відділу	1769	відділу ветеринарного контролю та якості готової продукції, базова або повна вища профільна освіта	спеціаліст-юрисконсульт	1115	досвід роботи на ПК, вільне володіння державною мовою, на період декретної відпустки
електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування	951	ремонт технологічного обладнання, наявність 3 групи допуску з електробезпеки, досвід роботи, чоловік до 45 років, базова вища профільна освіта	оператор котельні	744	газові котли з високим тиском, наявність посвідчення допуску до роботи, досвід роботи, профільна освіта	технолог	1769	технолог харчової промисловості, досвід від 3 років, вища або базова вища профільна освіта
завідувач складу	1260	облік сировини і матеріально-технічних засобів, досвід роботи, вул.Луцька, 3, тел.4-69-05	офіціант	744	бар "Леон" (сміт.Жовтнєве, вул.Перемоги,23), 9-50-69, 096-726-10-40	технолог	1300	знання ПК, досвід роботи в хімічних лабораторіях, вища освіта
інженер-електронік	2000	вища освіта, електронні системи	офіціант	744	контактний телефон 0-97-868-07-59, режим роботи бару "Ретро" з 10-24 год.			
кухар	744	контактний телефон 0-97-868-07-59, режим роботи бару "Ретро" з 10-24 год.	перукар (перукар - модельєр)	870	перукарня "Шарм" (вул.Соборна12), т.2-54-07, досвід роботи 2-3 роки			
лікар станції (відділення) швидкої та невідкладної медичної допомоги	992	вища медична освіта						

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Нововолинськ, пров. Поштовий, 1 тел. (0244) 330-42, 321-15

Ковельського міськрайонного центру зайнятості

Посада	З/П	Вимоги	Посада	З/П	Вимоги	Посада	З/П	Вимоги
архітектор	1800	Досвід роботи за фахом. Професіоналізм. Працелюбність, відповідальність. Звертатися за адресою вул. Незалежності, 129	електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	869	БЕЗ ШКІДЛИВИХ ЗВУЧОК. Професійність. Добросовісність. Дисциплінованість. Заробітна плата договірна.	модельєр-конструктор	744	Професіоналізм, відповідальність. Прийняти на роботу після стажування. Заробітна плата + премія.
бармен	744	Працювати в ресторани "Полісія" смт. Гомоби, офіціант-бармен. Графік роботи з 11.00 - до 24.00. тоді по зміно. Вміння працювати, добросовісність.	електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування	1100	4.3 група допуску. Працелюбність, прагнення працювати.	офіціант	744	Працювати в кафе "Торнадо" в смт. Люблінці. Доставка працівника додому. Без особливих вимог.
бармен	750	Професійність, вміння спілкуватися з людьми, охайність. Із досвідом роботи.	заготівельник продуктів і сировини	900	Обов'язково місце проживання с.Любінці. Бажання працювати.	перукар (перукар - модельєр)	744	Із досвідом роботи за фахом. Знання сучасних перукарських послуг. Добросовісність. Бажання працювати. Звертатися вул.Соборна, 4. Перукарня "Медя"
бармен	750	Працювати кафе "Корона" смт. Люблінці. Працювати з 11.00 год до 23.00 год. (тиждень через тиждень)	заготівельник продуктів і сировини	1000	Обов'язково місце проживання с.Жмулич. Бажання працювати.	перукар (перукар - модельєр)	1000	Із досвідом роботи за фахом. Професіоналізм. Звертатися в салон Ювін.
вантажник	1000	Професійність, вміння спілкуватися з людьми, охайність. Із досвідом роботи.	закрійник	744	Професіоналізм, відповідальність. Прийняти на роботу після стажування. Заробітна плата + премія.	прибиральник службових приміщень	744	ІІІ Порядність, добросовісне ставлення до своїх обов'язків.
взуттєвник з індивідуального пошиття взуття	744	Працювати кафе "Корона" смт. Люблінці. Працювати з 11.00 год до 23.00 год. (тиждень через тиждень)	закрійник	744	Професіоналізм, відповідальність. Прийняти на роботу після стажування. Заробітна плата + премія.	провізор	1450	Працелюбність. Знання фармацевтичної галузі. Згідні на стажування
взуттєвник з ремонту взуття	744	РОЗВАНТАЖУВАТИ ТОВАРИ ПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ ТА БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ. ФІЗИЧНО ЗДОРОВІ.	закрійник	1000	Професіоналізм, відповідальність. Заробітна плата + премія.	слюсар з ремонту автомобілів	750	Бажання працювати. Без шкідливих звичок.
водій автотранспортних засобів	1120	Відповідальність, бажання працювати. Без шкідливих звичок	кіоскер	744	Працювати 0,75 ставки. Бажання та прагнення працювати.	слюсар з ремонту автомобілів	744	Порядність, працьовитість. Можливе стажування. Звертатися вул. Богуна, 3., м.об. 0673329607
геодезист	1500	Звертатися вул. Володимирська (маг. Салют). Можливе навчання. Бажання працювати.	кравець	869	Професіоналізм, відповідальність. Прийняти на роботу після стажування. Заробітна плата + премія.	телеграфіст	1470	Допуск до роботи після проходження медогляду по професії в залізничному медичному закладі вузової лікарні ст.Ковель. Додається розовий квиток.
двірник	869	Водій ГАЗ - 52, ГАЗ - 53, перевезення вантажів, торгівля по Волинській області	кравець	800	Професійність. Прийняти на роботу після стажування.	технік	1036	Технік з розшифрування швидкостемірних стрічок. Допуск до роботи після проходження мед. огляду в залізничних мед. закладах
		Професіоналізм. Відповідальність, добросовісність. Звертатися за адресою вул. Незалежності, 129	кухар	1000	Бажано проживаючих в районі вул. Володимирська, Сільмаш. Працювати з 12.00 год до 24.00 год. Знання справи, вміння використовувати новітні технології. Добросовісність та охайність. Досвід роботи.	технік-технолог	1036	Допуск до роботи після проходження мед. огляду в залізничних мед. закладах
		Прибирати двори в центрі міста, без шкідливих звичок.	майстер	1869	(майстер -реостати випробування) Допуск до роботи після проходження медогляду по професії в залізничному медичному закладі залізничної лікарні станції Ковель. Курси підвищення кваліфікації при ДорЦем.	технік-технолог	1036	Технік-технолог по замірах колісних пар. Допуск до роботи після проходження мед. огляду в залізничних мед. закладах
		Обов'язково проходження ме. комісії.	машиніст екскаватора	1300	Прагнення працювати, порядність, відповідальність.			
			менеджер (управитель) із збуту	1500	Знання 1С Бухгалтерія. Обов'язково досвід роботи в сфері продажу автотранспортин. Вміння рекомендувати товар.			

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Ковель, вул. Сагайдачного, 6а, тел. (8-252) 7-11-40, 7-11-38

РОБОТА В ПОЛЬЩІ

СПД Сверчевська Лариса Олександрівна

ПРОПОНУЕМО: роботу для швачок; закрійниць для роботи в ательє, різноробочі для роботи в теплицях, будівельники з різними спеціальностями.

ТЕРМІНОВО: робота для будівельної бригади (5 чол.) з досвідом роботи з клінкерною цеглою

Ліцензія МСПП серія АВ № 327011 від 20.04.2007 по 20.04.2012

www.eurorabota.com

м.Луцьк вул. Станіславського 11
Тел: 0332 789899; 096 83 00900

e-mail: lkalina@itt.net

Ra-wne lub „Słońce mające wżejść”

WKronice Równego odkryto jeszcze jedną wersję pochodzenia nazwy tego miasta i kolejną ciekawą stronę jego historii.

Chyba wszyscy mieszkańcy Równego wiedzą o tym, że dookoła miasta istniały osady, założone o wiele wcześniej przed powstaniem samego grodu. Archeolodzy potwierdzają, iż piętnaście tysięcy lat temu, w czasach kamiennego wieku blisko Równego, w okolicach Barmaków mieszkali myśliwi polujący na mamuty (!). Te wyposażone w długą sierść zwierzęta zamieszkiwały nie tylko Amerykę Północną i Azję, ale również Europę, w tym okolice Równego. Ci, którzy wątpią w dawne istnienie mamutów na naszych terenach, mogą sprawdzić to zwiedzając Krajoznawcze Muzeum w Równem, gdzie w jednej z gablot znajduje się olbrzymi cios mamuta. Znany również jest fakt, że przeciwną stroną od Barmaków, a zwłaszcza okolice współczesnego Basiwuckiego Rezerwatu Wodnego, około 7 tysięcy lat temu zaludnili rolnicy i pasterscy doby neolitu. O tym też świadczą експонаты музеум.

Co przyciągało naszych przodków do tego kraju? Współczesna nauka mówi, że kiedyś ludzie posiadali zdolności i umiejętności bioenergetyczne, co łączyło ich ze światem duchowym. Właśnie tacy mężczyźni potrafili określić miejsca negatywne energetycznie i odwrotnie – dobre miejsca dla założenia osad, w których ludzie czuli się znakomicie, mogli wybudować sanktuarium. Na przykład, miejsce, gdzie teraz znajduje się Pokrowski Kościół Katedralny, jest wyjątkowe, chociażby z tego powodu, że jest to najwyższy punkt w okolicy. Można to również sprawdzić – złote kopuły katedry są widoczne ze wszystkich dróg prowadzących do Równego,

z oddali przynajmniej piętnastu kilometrów.

W 250 roku na terenie miasta Równego było założone miasto Surenż, o czym dowiadujemy się z księgi „Majestat Dulibii Roś. Surenż” napisanej przez naukowców W. Demianowa i O. Andriejewa. Co to jest Surenż? W tłumaczeniu z języka starosłowiańskiego oznacza ono „Słoneczne”. Badacze twierdzą, iż w epoce rozkwitu (w VII wieku) mieszało w nim 120 tysięcy osób. Terytorium dookoła Surenża, stolicy słowiańskiego państwa imperialnego, wynosiło 800 km² i tworzyło zewnętrzne koło okolicznych miast: Kostopol, Goszcza, Ostrog, Szumsk, Krzemieniec, Brody, Beresteczko, Kiewerce. Są to tereny współczesnych pięciu obwodów Ukrainy!

Czy prawda, że nasze miasto było też stolicą za tych czasów?! Dotychczas był znany tylko ten fakt, że Równego było stolicą w XX wieku. Najpierw było to centrum Dyrektoriatu Ukrainskiej Republiki Narodowej na czele z

Szymonem Petlurą w 1919 roku. Później, w tychże burzliwych latach, jeszcze w bardziej krótkim okresie stało się ono stolicą dzięki watażkowi Oskolce. Taki sam los spotkał miasto w czasach okupacji hitlerowskiej podczas II wojny światowej. Na razie, dzięki pracom badawczym, wiemy o tym, że wielcy książęta Surenżu rządzący całym światem Słowian, dopóki pod koniec VIII – na początku IX w. miasto nie spłonęło w czasie epidemii dżumy. A samą miejscowość nazwali Ra-wne, co znaczyło: „Słońce mające wżejść”.

Czy słońce już wzeszło? Niedaremnie na wykopaliskach przy ulicy Sobornej, podczas budowy przejścia podziemnego, archeolodzy znaleźli pozostałości dawnego muru, który w postaci łuku ciągnie się pod biblioteką obwodową, przemierza Plac Korolenki i dociera aż do pomnika O. Dundyca w Parku Szewczenki. Prawdopodobnie jest to tylko fragment całości muru...

Tetiana Kijak

Ра-вне, або «Сонце, яке ще має зійти»

Ухроніці міста Рівне з'явилася ще одна назва та ще одна цікава сторінка історії.

Що ж таке «Суренж»? У перекладі з древньслов'янської мови – «Сонячне». Дослідники переконані, що в пору розквіту (VII ст.) у ньому жило 120 тис. мешканців. Територія навколо Суренжа, ядра слов'янської держави-імперії, сягала 800 км та мала зовнішнє коло міст-фортецій, пов'язаних між собою: Костопіль, Гоша, Острог, Шумськ, Кременець, Броди, Берестечко, Ківерці (частково, територія п'яти сучасних областей!). Невже наше місто було столицею й у ті часи?! Досі було відомо про Рівне як столицю у XX ст., а саме під час перебування уряду Директорії УНР на чолі з Симоном Петлюрою у 1919 році. Пізніше, у ті ж буремні роки, ще на короткий період часу завдяки отаману Оскілку та на кілька років за часів німецької окупації під час Другої світової війни. Наразі, завдяки дослідникам, відомо тільки те, що Великі князі Суренжу керували всім слов'янським світом, допоки наприкінці VIII – поч. IX ст. місто не спалили через епідемію чуми. Відтак місцину назвали Ра-вне, тобто «Сонце, що зайшло» й, водночас, «Сонце, яке ще має зійти».

Напевно, всі рівняни знають, що навколо міста були поселення ще задовго до нашого тут існування. Археологи стверджують, що п'ятнадцять тисяч років тому, за часів кам'яного віку, неподалік Рівного – в околицях Бarmaków, мешкали мисливці, які полювали на мамонтів(!). Ці істоти, покриті довшою шерстю, жили не тільки в Північній Америці, Азії, а й у Європі, зокрема й неподалік Рівного. Ті, хто сумніваються в існуванні на наших теренах мамонтів, можуть пересвідчитися в цьому у Рівненському краєзнавчому музеї – на одному зі стелів знаходиться величезний бивень мамонта. Також відомо, що в протилежній стороні від Barmaków, в районі сучасного Басівкутського водосховища, близько семи тисяч років тому поселилися перші землероби та скотари доби неоліту. Про це також свідчать експонати музею.

Що ж приваблювало наших предків на цю землю? Сучасна наука доводить, що колись люди володіли біоенергетичними знаннями та вміннями, їм був підвладний метод контакту з духовним світом. Саме волхви вміли знайти і показати ті місця, які споконвіків вважалися пропащими, та навпаки, місця, де можна селитися, де можна будувати святилища, місця, де люди будуть найкраще себе почувати. Наприклад, місце, де стоїть сучасний Кафедральний Pokrowskij собор, є винятковим, тому, що це найвища точка Рівного – золоті бані собору видно з усіх доріг, що ведуть до міста на відстані щонайменше п'ятнадцяти кілометрів.

У 250 році на території міста Рівне знаходилося місто Суренж, про яке можна дізнатися з книги «Велич Дуїбії Рось. Суренж» науковців В.Дем'янова та О.Андреєва.

Тетяна КІЯК

Пам'ятник загиблим за Україну

Рівненський залізничний вокзал

Dofinansowano ze środków Senatu RP dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie” Дофінансовано на кошти Сенату РР при допомозі Фондації «Допомога Полякам на Сході»